

urzeala pe sulul de dinapoi", *нак'ідати у бєрдо* „trecerea firului de urzeală prin spată", *набирати у нїти* „trecerea firului de urzeală prin ițe", etc.

Cum reiese din lista termenilor prezentată mai sus, în cadrul aceleiași grup de graiuri, variind de la o localitate la alta, aceeași noțiune poate fi exprimată prin două sau mai multe lexeme¹: *вирстат, крѳсна* „război"; *глици, ватал'кї* „furcile"; *пѳтак, сукало* „sucală"; *ткан'ї, біліна* „băteală"; *грѳмнїї, фѳшалєй* „piepteni"; *кѳчка, карѳта* „cioacele"; *штим, розбїї* „știm"; *ткѳти, пѳтати* „a țese"; *махтѳл', пр'їж'а, мїток* „tort"; *вири-тєно, дрѳга, прїснєу* „drugă"; *покрѳниці, статїйї, стєгна, литкї, крѳсна* „butucii războiului de țesut", etc.

Din domeniul terminologic propriu-zis care constituie obiectul analizei noastre, în graiurile divergente am înregistrat lexemele *батилєй, дрѳга, дрѳгѳти, фѳшалєй, гушї, гѳшка* și *карѳта* care din punct de vedere etimologic pot fi considerate de proveniență românească.

батилєй (varianta *баталєй*) este întâlnit în toate graiurile bucovinene menționate cu sensul de „mleiță mare, folosită pentru zdrobit cїnepa și inul; melițoi". În graiurile huțule acest termen are înțelesul de „mїtcă, bățul de bătut untul", sens cu care, de altfel, figurează în toate lucrările de specialitate², iar „melițoiul" este cunoscut cu denumirea ucraineană comună *мєр-лиц'а*.

Într-o perioadă mai veche în graiurile bucovinene *батилєй* avea același sens ca și rom. *bătălău* „mai, lopățică pentru bătutul rufelor, cămeșilor, pїnzeturilor albe cїnd le spală sau cїnd le bilește la gїrlă" (Cf. DA). Cu această unealtă se efectua și prima zdrobire a cїnepii. O dată cu perfecționarea modului de prelucrare a cїnepii și inului prin confecționarea „melițoiului", denumirea *батилєй* „mai" a fost transferată noului instrument, avїnd aceeași utilizare.

Дрѳга este cunoscut în graiurile huțule (Benea și Moldova-Sulița) și în unele graiuri bucovinene (Ipotești, Bălcăuți, Siminicea) denumind instrumentul cu care se răsucesțe în două firul de urzeală pentru lăicere, saci, covoare. Etimonul cuvїntului ucrainean dialectal *дрѳга* îl constituie românescul *drugă* „idem" < sb. *druga* (cf. DLRM). Alături de *дрѳга* mult mai frecvent utilizate sїnt verbul *дрѳгѳти* „a їndruga" și adjectivul *дрѳгѳана* „їndrugată". Acești termeni sїnt formați pe teren propriu, după modelul verbelor, respectiv adjectivelor ucrainene, avїnd la bază lexemul *дрѳга* de origine românească. În localitatea Brodina „drugă" este redată prin termenul general slav *прїснєу*.

Фѳшалєй cu înțelesul de „unealtă de formă unei țesale, folosită la pieptănatul exclusiv al lїnei" corespunde ca formă și sens termenului din limba română *foșalău* „idem" cf. ung. *foszlanı* (DA) prin intermediul cѳreia a pătruns în graiurile cercetate. Teritorial, aria de rѳspїndire a acestui cuvїnt se limitează

¹ Din punct de vedere etimologic o serie de cuvinte de acest ordin pot avea diferite proveniențe.

² Cf. B. D. Hrinčenko, *Словарь української мови*, I, Kiev, 1907; D. Scheludko, *Rumänische Elemente im Ukrainischen*, în „Balkan-Archiv", II, Leipzig, 1926, p. 126; E. Vrabie, *op. cit.*, p. 131.